

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 74 • nummer 11 • november 2019

INHOUD

<i>De Eerste van allen (gedicht) .....</i>	<i>241</i>
<i>De laatste woorden van de Heer Jezus (23) .....</i>	<i>242</i>
<i>Het Woord van Gods genade (2, slot) .....</i>	<i>244</i>
<i>'Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend' (4, slot) ...</i>	<i>247</i>
<i>In Mijn Naam .....</i>	<i>251</i>
<i>Drie fasen van onze geestelijke staat (1) .....</i>	<i>254</i>
<i>Het probleem van het onverhoorde gebed (1) .....</i>	<i>259</i>
<i>De veelgeliefde Zoon van de Vader? .....</i>	<i>262</i>

Als gemeente die samenkomt tot de Naam van de Heere Jezus te Hove (Antwerpen) willen wij u graag uitnodigen op 7 december 2019 van 10u tot 16u voor een lezing van broeder Ernst-August Bremicker.

Het onderwerp is: **de gezindheid van de Heer Jezus** (Fil. 2:1-11) en de voetsporen van onze Heer (1 Petr. 2: 21-25). Er wordt vertaald.

De dagindeling is als volgt:

10.00 - 10.30u	samenzang en gebed
10.30 - 11.45u	lezing Ernst-August
12.00 - 13.30u	lunch (wordt voorzien)
13.30 - 14.00u	samenzang en gebed
14.00 - 15.15u	lezing Ernst-August
15.30u	koffie en gebak

We zingen uit de bundel 'Lofzangen en Geestelijke liederen'.

Locatie: 't Groen Schooltje (Boechoutsesteenweg rechts naast nr. 29 steegje inrijden), 2540 Hove.

Om praktische reden graag aanmelden voor 25 november via emilevanharen@gmail.com (of eventueel tel. 0032/496.567.008)

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heer in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

De Eerste van allen

U bent, Heer Jezus, de Eerste van allen,
want U bent Schepper, Verlosser en Hoofd.
Eens zal voor U alles buigend neervallen,
ook ieder mens die Uw eer nu nog rooft.

U bent, Heer Jezus, de Eerste van allen;
U overtreft allen op elk gebied.
U bent de Zoon, Vaders hoogst Welgevallen,
Die in U steeds al Zijn hartsvreugde ziet.

U bent, o Heer, de Eerste, ver boven allen.
Groot is Uw roem, Uw oneindige eer!
Klein als wij zijn, nietig, willen wij vallen
vol van aanbidding voor U, hoogste Heer!

Paul Waltersbacher

De laatste woorden van de Heer Jezus (23)

Een beschouwing bij Johannes 13 - 17

Johannes 16

De tegenwoordige wereld komt openbaar (Joh. 16:8-11, vervolg)

Het laatste en volkomen bewijs dat de wereld onder de zonde ligt, laat zich niet zien in het feit dat de mensen bepaalde wetten van God overtreden of de tempel ontwijd en de profeten gestenigd hebben. Dit bewijs ligt erin dat de wereld God definitief en op alle manieren afwees en weigerde in Zijn Zoon te geloven toen God in al Zijn genade, liefde, macht en goedheid ten aanzien van schuldige mensen geopenbaard werd – zoals het in de Mens geworden Zoon gebeurde, Die onder ons woonde. Dat is het feit dat het meest naar voren komt en de zonde van de wereld bewijst. Hoe keurig de buitenkant van de wereld er zo af en toe ook uit mag zien, welke vooruitgang er ook mag zijn in de beschaving en ontwikkeling, het feit blijft dat de aanwezigheid van de Geest bewijst dat het een wereld is die niet in Christus gelooft en daarom een wereld is die onder de zonde ligt.

Ten tweede wordt de slechte toestand van de wereld ten aanzien van de gerechtigheid bewezen. De aanwezigheid van de Geest bevestigt niet alleen de afwezigheid van Christus in deze wereld maar ook de aanwezigheid van Christus in de heerlijkheid. [Als de afwezigheid van Christus het sterkste bewijs van zonde is, dan is Zijn aanwezigheid in de heerlijkheid de sterkste uitdrukking van gerechtigheid.](#) De zonde van de mensen steeg naar haar hoogtepunt toen de wereld Hem Die zonder zonde was, aan het kruis nagelde. Gerechtigheid wordt enerzijds zichtbaar in het feit dat Christus, Die aan het kruis genageld werd, tot de Vader teruggekeerd is en anderzijds in het feit dat de wereld als zodanig Hem niet meer zien zou. Het is alleen maar terecht dat de wereld

die Hem zag en Hem zonder oorzaak haatte, Hem niet meer zien zou. Zo wordt getoond dat de wereld in zonde en zonder gerechtigheid is.

Ten derde brengt de Geest het bewijs van oordeel omdat de vorst van deze wereld geoordeeld is. Achter de zonde van de mens zit het geraffineerde werk van satan. De mens is slechts een werktuig van de duivel. God heeft besloten om Christus op de meest verheven plaats van het universum te stellen. De duivel is erop uit om Gods bedoeling te dwarsbomen en vanaf de Hof van Eden tot aan het kruis van Golgotha heeft hij de mens als zijn werktuig gebruikt om zijn plannen uit te voeren. Bij het kruis leek het alsof de duivel had getriomfeerd, want daar lukte het hem met behulp van mensen om die Ene, Die God voor de troon van de heerlijkheid bestemd had, aan het smadelijke kruis te spijkeren.

Maar de aanwezigheid van de Geest brengt het bewijs dat ondanks alles wat de wereld, gedreven door de vorst van deze wereld, gedaan heeft, Christus de hoogste plaats in de heerlijkheid inneemt. God heeft getriomfeerd over de zonde van de mens en de macht van de duivel. De plaats in heerlijkheid die Christus ingenomen heeft, is het bewijs dat de duivel bij zijn grootste machtsuitoefening overwonnen is. Dat moet het afsluitende en definitieve oordeel over de duivel betekenen en als de duivel veroordeeld is, zal het hele wereldsysteem, waarvan hij de beheersers is, onder het oordeel komen. Het gericht is nog niet uitgevoerd, maar moreel is de wereld met haar heersers veroordeeld.

Zo is dus de toestand van de wereld in de ogen van God, zoals het de aanwezigheid van de Geest laat zien. Het is een wereld onder de zonde, zonder gerechtigheid, die het oordeel tegemoet gaat.

De komende wereld wordt geopenbaard (Joh. 16:12-15)

De Heer verlaat in gedachten de huidige wereld en gaat over naar een gebied waar Hij veel over te zeggen heeft, hoewel dit op dit ogenblik

het begrip van de discipelen nog te boven gaat. Maar als de Geest van de waarheid gekomen is, zal Hij de discipelen 'dat wat nog komt' uit de doeken doen. 'Hij zal u in de hele waarheid leiden'. Als wij in deze wereld getrouwe getuigen voor Christus willen zijn, is het niet voldoende om het ware karakter van deze tegenwoordige wereld te kennen; wij hebben ook het licht van een andere wereld nodig om onze stappen door deze donkere wereld te zetten.

Wanneer de Geest de heerlijkheden van de nieuwe wereld aan het licht brengt, maakt Hij ze toch niet echt zichtbaar. Christus zal Zelf, als Hij komt, deze heerlijke dingen tonen. [De gelovige wandelt door de Geest in het licht van de toekomstige heerlijkheden](#). De morgenster gaat in onze harten op, voordat de zon der gerechtigheid over de wereld zal stralen.

Bovendien duidt de Heer niet aan dat de komst van de Geest van de waarheid de loop van deze tegenwoordige wereld zou gaan veranderen. Zijn aanwezigheid veroordeelt de wereld, Zijn leiding bevrijdt de gelovigen van de tegenwoordige dingen doordat Hij ons het licht van het toekomstige geeft. Helaas proberen velen het Christendom te gebruiken om deze wereld te verbeteren, maar alleen om vast te stellen dat dergelijke bemoeienissen tot het verderf van het Christendom leiden en het kwaad in de wereld verdoezeld wordt met een religieus laagje vernis.

(Wordt vervolgd).

Hamilton Smith

Het Woord van Gods genade (2, slot)

Soms wordt gesuggereerd dat we niet zoveel met de geestelijke zegeningen moeten bezig zijn, want dan vergeten we dat we ook nog taken en verantwoordelijkheden op aarde hebben. Dit is een op kop

zetten van de feiten. God wil dat wij beseffen hoe rijk we in Christus gezegend zijn, omdat we alleen op die manier ook op aarde praktisch Christen kunnen zijn en alleen op die manier leren we uit genade te leven.

Denk maar aan de Brief aan Efeze: de eerste 3 hoofdstukken beschrijven de meest verheven kostbaarheden en de laatste drie zijn heel praktisch onderwijs over het bewaren van de eenheid van de Geest in de band van de vrede, over onze levenswandel, het huwelijk en de geestelijke strijd waarvoor we de wapenrusting moeten dragen. Iets vergelijkbaars vinden we trouwens ook in de Brief aan Kolosse.

Maar let wel: er staat 'een erfdeel onder alle geheiligden'. Kolosse 1:12 spreekt over het erfdeel van de heiligen in het licht, dat wil zeggen in de hemel. Maar in Handelingen 20:32 wordt gesproken over een erfdeel *onder* alle geheiligden. Dat wil zeggen: ik heb een erfdeel, maar ik ben omringd door 'alle geheiligden'; alle andere gelovigen hebben ook hun erfdeel, zoals een Israëliet in het Oude Testament wist: dit is mijn stukje grond, maar om mij heen zijn veel andere leden van mijn stam en mijn volk die ook een zegen van God hebben gekregen.

Die gedachte bewerkt bij mij het besef: ik sta er niet alleen voor; ik ben niet de enige die deze zegen van God heeft gekregen; ik geniet, maar veel anderen genieten er ook van... [Zal dat mij er niet toe brengen mijn genot van deze zegeningen te delen met gelovigen om me heen?](#) Zal het mij er niet toe brengen genadig, nederig, liefdevol mijn plaats in te nemen 'onder alle geheiligden' en allereerst te midden van de gelovigen met wie ik samenkom? Als ik echt besef dat ik dit erfdeel heb ontvangen, zal ik ophouden met mijn vingers te wijzen en verwijten te maken naar andere broeders en zusters en dit zal positief bijdragen aan de geestelijke opbouw van de gelovigen.

De apostel droeg hen op aan God en aan het Woord van Zijn genade. Maar dat Woord spreekt niet alleen over genade en liefde en al hele-

maal niet over een zoetsappige ‘genade’ die mijn eigenzinnige handelen, trots en arrogantie door de vingers ziet. Dat is helemaal geen genade! Het Woord openbaart God zoals Hij is: liefde, maar ook licht. Daarom spoort dit Woord ons ook aan tot overgave, toewijding, gehoorzaamheid en onderdanigheid, aan de Heer en aan elk gezag dat Hij boven mij gesteld heeft.

Daarom valt het ook op dat de apostel drie jaar lang nacht en dag bezig was met terechtwijzen. En dat deed hij bij iedereen, zegt dit vers. Een vraag die zich opdringt: **zou ik het accepteren als een gezaghebbende oudere broeder mij drie jaar lang nacht en dag terechtwees, aanspoorde, vermaande en vertroostte?** Dit is zoals Hebreëën 13:17 mij aanspoort om gehoorzaam en onderdanig te zijn aan mijn voorgangers, opdat zij hun taak voor de Heer niet zuchtend doen.

Leven wij niet hoe langer hoe meer in een maatschappij waar het eigen ik enorm belangrijk is, in een omgeving waarin nederigheid en onderdanigheid verafschuwd worden, in een mentaliteit waar men zijn eigen zin mag doordrukken en waar nederigheid als iets absurds wordt gezien? En zijn we in Gods Gemeente niet verregaand beïnvloed door deze wereldse gezindheid? Word veranderd in uw denken, zegt Romeinen 12:1 v.v.

Alleen dat Woord bouwt op, bewerkt geestelijke groei, samenhang en harmonie in mijn eigen leven en in de Gemeente. Alle menselijke werken breken af. We leven in een tijd waarin Gods genade meer en meer wordt verdraaid. Er wordt gesproken over de genadeklap; als je die hebt gehad, doe je niet meer zoals traditionele Christenen; dan houd je niet vast aan allerlei onbelangrijke details, dan heb je het niet over de leer, dan heb je het niet over vasthouden aan het Woord. Die genade, zo suggereert men, is zo groot dat je al het andere vergeet.

Het klinkt mooi, maar het is een verbastering van Gods genade en van het Woord van Zijn genade. En het zorgt ervoor dat gelovigen

dreigen kostbare waarheden van dat unieke Woord op te geven voor een ruimhartig evangelisch denken, waarin ruimte is voor allerlei gedachten, maar geen gelegenheid om met een ruim hart de nauwe weg van afzondering naar Gods gedachten te gaan. Moge de Heer ons voor zo'n 'verbasterde' genade bewaren en ons helpen te groeien in de ware Goddelijke genade.

E.H.W. Luimes

'Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend' (4, slot)

Johannes 11

'Toen Jezus haar dan zag wenen en de Joden die met haar gekomen waren, zag wenen, werd Hij heftig bewogen in de geest en ontroerd en Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Heer, kom en zie. Jezus weende. De Joden dan zeiden: Zie, hoe lief Hij hem had' (vs. 33-36). Wat een aanblik! De Heer der heerlijkheid, de Schepper van alle dingen, plaatst Zich hier te midden van Zijn arme schepselen, die zich door de zonde geheel bedorven hebben, en weent. Hij ontroert bij het aanzien van de dood, die koud en onbarmhartig de tederste liefdebanden verbreekt en niets dan smart en tranen achterlaat.

Ja, de Heer Zelf stelt Zich, vol van het innigste medegevoel, onder het gewicht van de dood die Hij zou vernietigen. Hij neemt volkomen deel aan het zuchten van de arme schepping en brengt de dood voor God als het ongeluk van de mens, als het juk dat hij tevergeefs probeert te ontvluchten. De Heer Jezus maakt Zich één daarmee. Hij is ontroerd, Hij zucht voor God, Hij weent met de mensen en dat alles uit liefde voor hen die aan dat ongeluk onderworpen zijn.

Maria mocht hier een nieuwe, liefelijke trek van de volmaaktheid van de Heer Jezus leren kennen. Zij had vaak Zijn goedheid en macht gezien en de heerlijkste woorden uit Zijn mond vernomen, maar nu zou zij ook Zijn volmaakte medegevoel leren kennen. Hoe kon dit anders dan langs de weg van verdriet en lijden! Zij wist wel dat Hij machtig genoeg was de zieke broer gezond te maken, maar dat Hij, als die broer gestorven was, vol van het diepste medelijden tranen kon storten, dat had zij tot nu toe nog niet ondervonden.

Wat een volmaakte Heer! In alle omstandigheden van ons leven hebben wij de volheid in Hem. En wat is mooier, wat is in de uren van diepe smart beter voor het hart: de ervaring van Zijn onbeperkte macht of van Zijn tedere medelijden? Ja, zo'n Heer hebben arme, zwakke schepselen als wij zijn, nodig. *Zijn arm is nooit te kort, Zijn hulp komt nooit te laat en nooit treft ons ook een verdriet, klein of groot, waar Hij niet met ons meevoelt en ons troostend terzijde staat.*

Wat een bemoediging in deze woestijn bij de vele verzoeken van dit leven! Hoe vaak ondervinden wij dat wij hier door een tranendal reizen; hoe vaak treden verdriet en zorgen onze woning binnen, of rukt de koude dood een dierbare vriend of vriendin uit ons midden weg waardoor er een leegte ontstaat die niemand kan vullen.

Maar Hij kan het – Hij alleen. Hij kan balsem gieten in de diepe wonden, Hij kan ten volle met ons meevoelen. Met vertrouwen kunnen wij aan Zijn voeten neervallen en aan Zijn trouwe hart ons verdriet uithuilen. Als niemand ons begrijpt, begrijpt Hij ons; als allen ons verlaten, blijft Hij bij ons.

Hij laat vaak toe dat wij de weg van het lijden bewandelen, niet alleen omdat de verdrukking volharding werkt, maar omdat zij Hem gelegenheid biedt Zijn medelijdende hart te openbaren en ons een nieuwe straal van Zijn Goddelijke volmaaktheid te laten zien. Hoe dierbaar zijn deze wegen en ervaringen bij alle smart! Het zijn ondervindingen die

wij in de heerlijkheid daarboven niet kunnen opdoen. Dáár hebben wij geen meegevoel meer nodig, omdat dáár alle tranen voor eeuwig van onze ogen zijn afgewist. Daarom, geliefde medegelovigen, zolang wij hier beneden zijn, laten wij het voor enkel vreugde achten wanneer wij in vele verzoeken vallen (Jak. 1:2).

Hoe volkomen heeft de Heer de Zijnen lief! Zelfs de Joden getuigden hiervan. 'Zie, hoe lief Hij hem had', zeiden zij toen zij Hem zagen wenen. De Heer weende echter niet om het verlies van Lazarus, maar om de tegenwoordigheid van de dood en uit meegevoel met de bedroefde zusters. Hij wist waar Lazarus was; voor Hem was hij niet verloren, want Hij kon zeggen: 'Niemand zal ze uit Mijn hand rukken' (Joh. 10:28). Zij blijven in Zijn hand, ook als de dood hen uit ons midden heeft weggenomen. Zij leven, ook nadat zij gestorven zijn. Hij verliest hen nooit, want Hij heeft 'de dood teniet gedaan en leven en onvergankelijkheid aan het licht gebracht' (2 Tim. 1:10).

Niemand zal ze uit
Mijn hand rukken

Wat een troost voor hen die achterbleven! Hun ontslapen geliefden zijn nog steeds in Zijn hand; niets heeft macht over hen; dezelfde hand die hen hier bewaarde, bewaart hen daar. Zij zijn in volle rust bij hun geliefde Heer, tot Wie ook wij spoedig zullen gaan. Het is slechts een scheiding voor een korte tijd.

Maar de Heer wilde nog meer laten zien dat Zijn wachten liefde was. Als de Vorst des levens stond Hij daar bij het graf van Zijn geliefde vriend. 'Heb Ik u niet gezegd, dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zien zult?' is Zijn antwoord op de ongelovige woorden van Martha (vs. 40). En toen, toen Hij op het punt stond de macht van de opstanding te tonen, hief Hij Zijn ogen op naar boven en zei Hij: 'Vader, Ik dank U, dat U Mij gehoord hebt. Ik wist wel, dat U Mij altijd hoort, maar ter wille van de schare die rondom Mij staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven dat U Mij gezonden hebt'. En toen Hij dit

gezegd had, riep Hij met luide stem: 'Lazarus, kom naar buiten'. En de gestorvene kwam naar buiten.

Hoe mooi werden hier de woorden, in het vorige hoofdstuk uitgesproken, bewaarheid: 'Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. En Ik geef hun het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Mijn Vader, Die ze Mij gegeven heeft, is groter dan allen, en niemand kan ze rukken uit de hand van Mijn Vader, Ik en de Vader zijn één' (Joh. 10:27-30). Het bederf was geen hinderpaal voor Zijn macht; de dood moest Lazarus teruggeven, zodra Hij hem eiste. Ieder spoor van de dood moest verdwijnen, zodra Hij sprak.

Ieder ogenblik kan de Heer de Zijnen tot Zich roepen, want alles is weggenomen wat hen zou kunnen verhinderen om aan Zijn heerlijkheid deel te nemen. Ja, er is zo'n macht van leven in Hem dat wij niet eens hoeven te sterven. Hij kan ons plotseling, in een ogenblik, veranderen en het sterfelijke doet de onsterfelijkheid aan (1 Kor. 15). Dit zal gebeuren als Hij terugkomt, wanneer de levenden veranderd, de ontslapenen opgewekt en allen samen de Heer tegemoet, opgenomen worden in de lucht, om voor altijd bij Hem te blijven (1 Thess. 4).

Wat een zekerheid, wat een troost voor allen die in Hem geloven! Zij zijn voor altijd vrijgemaakt van de dood en van alles wat daarmee in betrekking staat. Zij zijn voor altijd behouden, voor altijd veilig in Zijn trouwe handen. Noch de verzoeking van de woestijn, noch de dood, noch de hel, ja, niets, niets kan hen scheiden van Hem en van Zijn liefde.

B.d.H., schrijver onbekend.

**'... en zó zullen wij altijd met [de] Heer zijn.
Vertrouwt dan elkaar met deze woorden'.
(1 Thess. 4:17-18)**

In Mijn Naam

‘En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat Hij ons hoort, als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons hoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij de beden hebben, die wij van Hem hebben gebeden’ (1 Joh. 5:14-15).

De uitdrukking ‘in Mijn Naam’ vinden wij in de Bijbel heel veel keren in verband met het geloof. Bij onderzoek blijkt dat er in het algemeen gesproken een dubbele betekenis aan kan worden gehecht. De ene keer heeft het betrekking op God, de andere keer op ons.

In het verband met het eerste vestig ik de aandacht op Johannes 1:12, waar staat: ‘... hun die in Zijn Naam geloven’ en op Johannes 2:23, waar staat: ‘... geloofden velen in Zijn Naam’.

Het gaat hier om het Voorwerp waarnaar het geloof zich uitstrekt. Iets dergelijks vinden wij in Handelingen 16:31, waar we lezen: ‘Geloof in de Heer Jezus en u zult behouden worden’. De bedoeling is duidelijk: men moet op Hem rusten, Hij is de Rots op Wie men kan vertrouwen, Hij is het Voorwerp van het geloof. Het recht kinderen van God te zijn, het voorrecht behouden te zijn, is gegrond op de Persoon en het werk van de Heer Jezus.

Wat het tweede aangaat, vinden we telkens hoe noodzakelijk het voor ons is om in de Naam van de Heer Jezus te geloven, in de Naam van de Heer Jezus alles te doen, in Zijn Naam te bidden, want even belangrijk als het is dat wij voor God op die Naam kunnen bouwen, even duidelijk is het dat wij alleen in de Naam van de Heer Jezus voor God kunnen verschijnen. ‘En in die dag zult u Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: alles wat u de Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven. Tot nu toe [gedurende Zijn verblijf op aarde] hebt u

niets gebeden in Mijn Naam; bid en u zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen mag zijn' (Joh. 16:23-24).

Het is heerlijk om op de Naam van de Heer Jezus voor God te mogen bouwen en erop te vertrouwen, erin te geloven. Het is heerlijk om in die Naam God aangenaam te zijn en op gezag van die Naam te handelen. Het is heerlijk om bij alles rekening te houden met die Naam: 'En al wat u doet, in woord of werk, [doel alles in de Naam van de Heer Jezus, God, de Vader, dankende door Hem' (Kol. 3:17). Het is heerlijk om te weten dat er kracht uitgaat van de Naam van de Heer Jezus: zieken worden er gezond door, duivelen worden in die Naam uitgeworpen, bozen wordt het zwijgen opgelegd door die Naam. Het is ook heerlijk om in die Naam het evangelie te prediken, de waarheid uit te leggen, rondom het Woord te vergaderen.

Het heerlijkste is wel dat wij in de Naam van de Heer Jezus tot God mogen naderen in het gebed. 'En alles wat u bidden zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt wordt' (Joh. 14:13). 'Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, zult u bidden alles wat u wilt, en het zal u gebeuren' (Joh. 15:7). 'Alles wat u de Vader zult bidden in Mijn Naam [dat is overeenkomstig met Zijn will, dat zal Hij u geven' (Joh. 16:23).

We zien dat dit bidden in de Naam van de Heer Jezus iets bijzonders is. Zonder die Naam kunnen wij niet voor God komen. Wij moeten erop bouwen, erop vertrouwen. En God komt, door die Naam alleen, tot ons. Geen woord, geen werk, geen gebed, geen dankzegging kan God aangenaam zijn als die niet in verbinding met de Naam van de Heer Jezus tot Hem gebracht wordt. Kaïns offer werd door God verworpen, dat van Abel daarentegen aangenomen omdat Kaïn in zijn eigen waarde kwam en Abel met een God welgevallig offer.

Maar het bidden in de Naam van de Heer Jezus heeft nog een bijzonder karakter, omdat de verhoring van het gebed er onafscheidelijk aan verbonden is. De apostel Johannes, die ons bovenstaande belofte heeft

meegedeeld, verklaart ons in zijn eerste Brief de betekenis ervan. Hij zegt: 'En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat Hij ons hoort, als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons hoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij de beden hebben, die wij van Hem hebben gebeden' (1 Joh. 5:14-15).

Het bidden 'in Zijn Naam' is dus bidden naar Zijn wil. Blijven wij in de Heer Jezus en blijven Zijn woorden in ons, dan kennen wij de gedachten en de wil van de Heer Jezus en dan bidden wij in Zijn Naam. Er zijn dingen waarover we niet weten wat we bidden zullen en we stamelen dan: 'Uw wil geschiede'! Maar er zijn ook dingen waarvan we de wil van de Heer weten en dan bidden wij, wetende dat wij de beden hebben, wetende dat Hij ons verhoort en dat gebeuren zal wat wij vragen, want wij vragen 'namens Hem', op Zijn gezag.

Het bidden
'in Zijn Naam'
is dus bidden
naar Zijn wil.

Onuitsprekelijk voorrecht! In de Naam van Gods geliefde Zoon gaan wij tot de Vader. Hoe zouden wij dan kunnen worden afgewezen met ons verzoek dat wij in de Naam van de Zoon doen? Wij weten daarom dat wij de beden verkrijgen die wij van Hem gebeden hebben!

'In Mijn Naam'. Wie het bijzondere karakter dat deze woorden hebben in de laatste rede van de Heer Jezus tot Zijn discipelen, heeft leren verstaan, die zal gelovig, niet twifelende, de verhoring van zijn gebeden in de Naam van de Heer Jezus van de Vader verwachten, omdat hij weet dat ze in overeenstemming zijn met Zijn wil. En die zal in betrekking tot zoveel waarover hij de wil of gedachte van God niet kent, óók in de Naam van de Heer Jezus tot God naderen. Dan worden die woorden echter niet genomen in de zin van 'in de Naam van de Heer Jezus' maar in het algemeen, als grondslag om tot God te mogen naderen, omdat zonder die Naam niets mag worden gedaan in woord of werk, omdat zonder die Naam niemand voor God kan bestaan of verschijnen. In afhankelijkheid zal hij dan zijn begeerten bekendmaken bij God, om te rusten in Gods wijze beschikking.

‘In Mijn Naam’. Ja, het is in de Naam van de Heer Jezus dat wij tot God mogen naderen door het geloof, met onze aanbidding en ons gebed. Het is in de Naam van de Heer Jezus dat wonderkrachten worden verricht tegenover de boze en tegenover de gevolgen van de zonde. Voor de Naam van de Heer Jezus wijkt zelfs de satan opzij! Laten we dan die Naam hartelijk liefhebben en alles doen in de heerlijke Naam van de Heer Jezus!

B.d.H., schrijver onbekend.

Drie fasen van onze geestelijke staat: kinderen, jongelingen en vaders (1)

1 Johannes 2

Van alle Christenen wordt verwacht dat ze groeien

De nieuwtestamentische Brieven zijn geschreven door vijf verschillende mannen. Ieder heeft zijn eigen benadering en karakteristieke kenmerken. De apostel Johannes ziet de Christelijke Gemeente als één universeel *gezin*, waarbij alle gezinsleden het leven en de natuur delen die ze van God gekregen hebben. Dat vinden we heel duidelijk in Johannes' eerste Brief. Hier vernemen we iets van het wonder van Gods geestelijke gezin.

De eerste noodzakelijke les is dat we niet ten volle kunnen genieten van de voorrechten en kunnen voldoen aan de plichten die besloten liggen in het Christelijk geloof als we geen persoonlijke geestelijke groei doormaken. Omdat deze dingen het beste tot uiting kunnen komen in het Christelijke huis en gezin, worden deze laatste zo zwaar aangevallen.

Voordat we naar de details kijken, is het goed om op te merken dat net als bij de lichamelijke ontwikkeling ook de geestelijke vooruitgang een gestage en geleidelijke ontwikkeling kent. Het gebeurt niet opeens in vlagen, maar vindt onophoudelijk en geleidelijk plaats. De groei wordt misschien niet van de ene op de andere dag zichtbaar, maar door de tijd heen. Om de geestelijke vooruitgang te benadrukken en de noodzakelijke kenmerken ervan vast te stellen, werd de apostel Johannes er door de Heilige Geest echter toe geleid om drie herkenbare fasen van voortgaande ontwikkeling onder de aandacht te brengen: 'kinderen', 'jongelingen' en 'vaders'.

Nu moet gezegd worden dat geestelijke groei voor ons allemaal mogelijk is. Het is de normale gang van zaken je in de loop van de tijd geestelijk te ontwikkelen. Dit geldt voor mannen, vrouwen, jongens en meisjes. Het is niet de bedoeling dat we allemaal op dezelfde manier dienen, maar er wordt wel van ons allemaal verwacht dat we dag in dag uit geestelijk groeien. Laten we onszelf eraan blijven herinneren dat Johannes hier spreekt over iets wat alle Christenen aangaat. Niemand van ons kan zich onttrekken aan de implicaties en de uitdaging.

Geestelijke kinderen

Laten we achtereenvolgens naar deze drie fasen van de geestelijke ontwikkeling kijken. We beginnen met de kinderen. Net zoals dat met lichamelijke kinderen het geval is, hebben ook geestelijke kinderen extra zorg en aandacht nodig om zich te kunnen blijven ontwikkelen; dit blijkt uit het feit dat er veel meer details over hen gegeven worden dan over de andere fasen van de ontwikkeling. Er worden tien verzen gewijd aan de 'kinderen'. Vergelijk dit eens met de drie en een halve verzen aan de 'jongelingen' en het halve vers aan de 'vaders'. Er worden meer details gegeven over de vroegere fasen van de ontwikkeling, omdat het niet Gods bedoeling is dat iets van wat eerder geleerd is, ooit vergeten of weggegooid zal worden. Geestelijke ontwikkeling, vooruitgang bouwt voort op wat we al geleerd hebben en maakt daar gebruik van.

Dus wat gezegd wordt tot de zogenoemde 'jongelingen', veronderstelt dat we de instructies aan de 'kinderen' begrepen en in praktijk gebracht hebben. En inderdaad, zo vindt vooruitgang plaats. Evenzo leven de zogenoemde 'vaders', die volledig volwassen zijn, in het licht van alles wat ze geleerd hebben tijdens hun 'kind'- en 'jongeling'-fase. Iedereen houdt van een jong kind. Nieuw, fris, weerloos, kwetsbaar. Vol mogelijkheden. Natuurlijk, we willen allemaal dat onze jonge kinderen zich ontwikkelen tot aardige, beleefde, fatsoenlijke mensen; hopelijk hebben zij een gezond lichaam en misschien talent op het gebied van onderwijs of muziek enzovoort.

Bij de geestelijke zaken is dat net zo. We zijn allemaal in staat om de Heer te dienen, maar veel hangt af van hoe we onze gaven en mogelijkheden gebruiken. Over het algemeen wordt het binnen twee jaar nadat iemand zich voor zijn redding aan de Heer heeft toevertrouwd, al duidelijk of hij iets zal maken van zijn leven en dienst als Christen. Zoals dat in alle dingen het geval is, ontwikkelt de een zich sneller dan de ander. Toch wordt doorgaans al spoedig duidelijk in welke mate onze belijdenis van Christus als Verlosser gevolgd zal worden door volkomen overgave aan Hem in elk aspect van ons leven. We zullen heel wat moeten leren en hoe eerder we daarmee beginnen, hoe beter.

Als we ons overgegeven hebben aan de Heer Jezus als onze Verlosser, kunnen we vol overtuiging en vreugde zingen:

*I'm glad I'm a Christian,
I'm trusting the Lord.
I rest on God's promise,
believing His Word.
The past is forgiven,
and now I am free.
A mansion in heaven
is waiting for me.*

*(Ik ben blij een Christen te zijn,
ik vertrouw op de Heer.
Ik rust in Gods belofte
en vertrouw op Zijn Woord.
Het verleden is vergeven
en nu ben ik vrij.
Een woning in de hemel
wacht daar op mij.)*

Het is heerlijk om dat fundamentele besef en die vreugde te kennen. Een geweldig begin. Maar als God ons gered heeft, wil Hij dat we nog veel meer over Hemzelf leren en over de Heer Jezus, Zijn geliefde Zoon, en over al Zijn plannen. En om ons in staat te stellen die vooruitgang te boeken heeft God ons rijke hulpmiddelen gegeven. Van het begin af aan geeft God ons een geestelijk instinct. Hij laat Zijn Heilige Geest in ons wonen om ons te leiden. Dit geestelijke instinct geeft ons het vermogen om te onderscheiden tussen goed en kwaad, al voordat we onze vinger bij het hoofdstuk en vers kunnen leggen om de details te bevestigen.

Hij heeft ons de Schrift gegeven, Zijn geschreven Woord, waarin Hij ons Zijn boodschap onder ogen brengt. Hij heeft ons de onvoorstelbare voorziening van het gebed gegeven, de toegang tot Zijn aanwezigheid, zodat we om specifieke hulp kunnen vragen indien we er moeite mee hebben om een bepaald punt te begrijpen. Hij geeft ons de vreugde van de gemeenschap met gelijkgezinde medegelovigen, die ons onderweg kunnen helpen. Het duurt niet lang of we hebben ons er een indruk van gevormd welke auteurs van betrouwbare lectuur zo schrijven dat het ons helpt te begrijpen wat de Heer ons wil leren uit een bepaald gedeelte.

Jonge kinderen in huis hebben kan een vermoeiend en zelfs rommelig gebeuren zijn. Maar dat probleem is een fijn probleem. Veel kinderloze echtparen zouden graag het lawaai, de nare geuren, de zorgen, de slapeloze nachten ervaren die pasgeboren baby's met zich meebrengen. In geestelijk opzicht is dat net zo. Laten diegenen van ons die al wat ouder zijn en hopelijk een beetje volwassener, dit in gedachten houden.

Voordat we te zeer van streek raken wanneer enthousiaste jonge gelovigen dingen doen op een manier die onze volwassen gevoeligheden raken, laten we er dan aan denken dat veel Christelijke gemeenschappen die al jarenlang niet te maken hebben gehad met de problemen die nieuwe gelovigen meebrengen, maar al te graag een injectie van nieuw

leven zouden willen hebben in de vorm van geestelijke jonge kinderen en jongelingen.

Het is moeilijk om een jong kind te zijn. De reuzen die alle uren dat je wakker bent, boven je uittorenen, zijn nooit tevredengesteld. Maandenlang lijken ze je aan te moedigen om te gaan staan en lopen, maar zodra je dat doet, zeggen ze: 'Zit stil!' En als ze allerlei grappige geluiden gemaakt hebben, vergezeld van een heleboel dwaze gezichten en je uiteindelijk beseft wat ze van je willen en je begint terug te praten, zeggen ze: 'Wees stil!' Ja, het is beslist moeilijk om een jong kind te zijn. En op geestelijk gebied geldt dat net zo.

Geestelijke jongelingen

En hoe zit dat met de jongelingen? Hier begint het echte probleem. De jonge mensen moeten alle gelegenheid krijgen om zichzelf te ontwikkelen in de dienst van de Heer. We moeten in alle opzichten rekening met hen houden om hen door hun groeipijnen heen te helpen. De verantwoordelijkheid moet eerder doorgegeven worden aan de volgende generatie in plaats van later. Maar ik zou wel het volgende willen zeggen tegen hen die aan het begin staan van hun geestelijke ontwikkeling:

- Ten eerste: **neem niet aan dat je alles weet** – dat weet je niet!
- Ten tweede: **gooi niet alles** wat de voorgaande generatie dierbaar is, als ballast **overboord**. De oudere Christen kan de woorden en het gevoel van Psalm 37:25 nazeggen: 'Ik ben jong geweest, ik ben ook oud geworden'.
- Ten derde: **geef niet toe aan verleiding**. Om Bijbelse taal te gebruiken: de begeerte van het vlees is een verleiding voor het lichaam. De begeerte van de ogen is een verleiding voor de ziel. De hoogmoed van het leven is een verleiding voor de menselijke geest. Satan zal je op elk onderdeel proberen aan te vallen. Wees voortdurend op je hoede. 'Weersta de duivel en hij zal van u vluchten' (Jak. 4:7).

- Ten vierde: belangrijke levenslange verbintenissen – zoals het huwelijk, het vinden van je geestelijk thuis, manieren om de Heer te dienen – kunnen alleen aangegaan worden door gebed en het Woord van God. Gezondheid, kracht en vitaliteit zijn in het natuurlijke leven duidelijke karakteristieke kenmerken van jongelingen, meer dan van elke andere groep mensen. Als dit niet voor jou geldt wanneer je een jongeman bent, dan is het niet waarschijnlijk dat het later in je leven zal zijn. Zo is het ook op geestelijk gebied. Als je in je jonge jaren niet sterk staat in het Woord, zul je dat ook niet zijn wanneer je oud bent.

Sterk in het Woord ben je, net zoals dat geldt voor alles wat waardevol is, niet van de ene op de andere dag. Het vereist een biddend bestuderen van de Schrift, gestaag, systematisch, gedurende een lange periode, als het nodig is tot in de kleine uurtjes, waarbij je andere dingen waarvan je geniet, opoffert, als de tijd en gelegenheid het toelaten. Een gezond, evenwichtig dieet van geestelijk voedsel en voldoende passende geestelijke oefening en een bepaalde dienst voor de Heer zullen goede, aanhoudende en krachtige geestelijke groei voortbrengen, zoals de apostel Petrus het zegt in zijn eerste Brief: 'Wees als pasgeboren kinderen zeer begerig naar de onvervalste, redelijke melk [van het Woord] opdat u daardoor opgroeit' (1 Petr. 2:2).

(Wordt vervolgd).

E. Brown

Het probleem van het onverhoorde gebed (1)

Het onderwerp dat we voor onze aandacht hebben, is het probleem van de onverhoorde gebeden. Ik hoop dat wij, als wij dit onderwerp overdacht hebben, kunnen zeggen: 'We hadden het ook kunnen noemen: de zegen van de onverhoorde gebeden'. Maar om daar achter te komen moeten we wel eerst iets uit Gods Woord lezen.

Vooraf enkele algemene dingen over het gebed, want wat is het gebed toch ontzettend belangrijk in het leven van een mens. Voor ons lichaam zijn er twee dingen die we broodnodig hebben: voedsel voor onze maag en zuurstof of lucht voor onze longen. Als één van die twee ontbreekt, gaat men dood. Geestelijk, voor onze ziel, hebben we ook die twee dingen nodig, want wij voeden ons geestelijk leven door de Bijbel, het Woord van God. En de ademhaling voor het geestelijk leven van de mens is het gebed. Door het gebed hebben we een uitwisseling van gedachten met God. Hij zegt in Psalm 81: 'Doe uw mond wijd open en Ik zal hem vullen' (vs. 11). God hoort zo graag iemand bidden!

Dan nog iets. Ik lag eens in een ziekenhuis en kreeg verschillende reacties van vrienden en bekenden. Sommigen schreven: 'Wij bidden voor je!' Dat is fijn en troostvol, als we voor elkaar bidden. Dat helpt ook. Maar eens kwam er een broeder op bezoek die zei: 'Er is nog iets wat veel belangrijker is dan dat wij voor je bidden'. Ik vroeg: 'Wat is dat dan?' Hij zei: 'Dat de Heer Jezus voor je bidt!' Denken we daar wel eens aan? Als we bekeerd zijn, een kind van God zijn, dan mogen we weten dat de Heer Jezus bidt voor de Zijnen. Hij is de Zoon van God, Die gestorven is aan het kruis, Die is opgestaan en nu is verheerlijkt in de hemel. Hij leeft om voor ons te bidden en voor ons tussenbeide te treden. Laten we dat bij ons onderwerp niet vergeten. Dat is eigenlijk het belangrijkste, dat Hij, de geliefde Heiland, aan ons denkt, ons vasthoudt, voor ons leeft en voor ons bidt.

Nu iets heel kort over één gebed dat altijd verhoord wordt, een gebed dat God nog nóóit onverhoord heeft gelaten: als er een zondaar tot God komt om genade. Hij laat geen bidder staan. De Heer Jezus heeft nog nooit iemand afgewezen die tot Hem kwam.

Het gaat in deze serie in het bijzonder om het gebed van een Christen, een gelovige, maar mocht er onder onze lezers iemand zijn die nog

geen zekerheid heeft vergeving van zonden te hebben, die nog niet weet aangenomen te zijn en nog niet weet verlost te zijn, dan kan ik hem een bemoediging geven. Als u in oprechtheid met uw hart zegt: 'O God, wees mij, zondaar, genadig', dan doet Hij dat op hetzelfde ogenblik. Of, om het anders te zeggen, als iemand zich buigt voor God en oprecht zegt: 'O God, ik ben verloren, ik ben zo schuldig', op datzelfde ogenblik zijn al uw zonden vergeven. Dat zegt Gods Woord: 'Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven' (1 Joh. 1:9).

Wat moeten we dus doen? Onze zonden belijden, erkennen dat we verloren zijn. Ziet u het? Hij Die rein was, zonder zonde, Die niet één keer iets verkeerd gezegd, gedacht of gedaan heeft, hing aan het kruis, niet voor Zichzelf, maar voor u en mij. Daar heeft God Zijn toorn op Hem gelegd, over alle zonden van allen die eenmaal in Hem zouden geloven. Die heeft Hij daar geboet. Die schuld heeft Hij betaald in de drie uren van duisternis, toen Hij aan dat kruis hing. Als een zondaar tot God komt om genade, om vergeving en God zou het niet doen, dan zou God niet eerlijk zijn, want de Heer Jezus heeft voor zo iemand betaald. Kan God dan zeggen: 'Ja, maar hij moet nog eens betalen'? Dat doet God niet. God straft maar eenmaal. Op het kruis ben ik gestraft en allen die door genade kinderen van God zijn, zijn gestraft in Christus, toen Hij daar aan het kruis hing.

Weet u het allemaal? Is er nog iemand die twijfelt? Wanneer u uw schuld beleden hebt en gelooft (of vertrouwt) in het werk dat aan het kruis is volbracht, dan hoeft u daar niet meer voor te bidden, maar mag u wel danken. Danken! Dan zult u eeuwig danken, eeuwig zingen van Gods goedertierenheden.

In Filippi 4:6 staat: 'Wees in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw begeerten bekend worden bij God'. Dus als we een kind van God zijn en we weten dat onze zonden

vergeven zijn, dan mogen wij al onze zorgen en al onze noden elke keer bij God bekend maken, elke dag! Dan staat er: 'Wees in niets bezorgd'. Wij zijn weleens bezorgd: 'Hoe moet dat vandaag en de volgende week? Ik weet er geen raad mee!' Maar Hij zegt: 'Wees in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking (smeken is bidden met nog meer kracht) met dankzegging, uw begeerten bekend worden bij God'.

(Wordt vervolgd).

J. Rouw

De veelgeliefde Zoon van de Vader?

Vraag: Mogen we de uitdrukking 'Veelgeliefde' wel gebruiken als we spreken over de Heere Jezus?

Antwoord:

Er is inderdaad weleens gesuggereerd dat we niet kunnen spreken over de *Veelgeliefde* van de Vader, omdat de Schrift die uitdrukking nooit gebruikt en omdat de liefde van de Vader voor de Zoon niet kan toenemen en dus niet met overtreffende trappen kan worden omschreven.

Nu is het zeker zo, dat Gods Woord onder andere spreekt over de liefde van God en over 'Mijn Geliefde', maar dat de Schrift de Naam 'Veelgeliefde' niet gebruikt. Maar is die uitdrukking daarom verkeerd?

Er is een speciale, eeuwige liefde van de Vader voor de Zoon, zoals bijvoorbeeld Johannes 17:24 ons laat zien. De Zoon is 'de Zoon van de liefde van de Vader' (zie Kol. 1:13). Hij is 'De Zoon van de Vader' (2 Joh. 1:3). En het is zeker zo dat de Vader de Zoon van eeuwigheid af liefheeft met een nooit veranderende, nooit toe- of afnemende liefde. Hij is voor de Vader 'Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen

heb'; dit getuigt de Vader bij Zijn doop (Matth. 3:17). De Vader spreekt tot Hem en zegt: 'U bent Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen' (Mark. 1:11; Luk. 3:22). God spreekt over Hem als 'Mijn Geliefde in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft' (Matth. 12:18). En op de berg der verheerlijking getuigt de Vader opnieuw: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb' (Matth. 17:5).

Dus spreekt *de Vader* inderdaad niet met woorden als: 'U bent Mijn Veelgeliefde'. Maar als *wij vanuit ons perspectief* naar de Zoon kijken, wat zien we dan anders dan dat de volheid van liefde van het Vaderhart geheel en al uitgaat naar de Zoon? Naar de eeuwige Zoon, maar ook naar de Mens geworden Zoon (Joh. 17:23) en ook naar Hem als Degene Die het werk heeft volbracht en door Zijn lijden, sterven en opstanding nog des te meer reden aan de Vader heeft gegeven Hem lief te hebben (Joh. 10:17). Ook het feit dat de Zoon het werk heeft voleindigd dat de Vader Hem te doen gaf, is een reden tot uiting voor de liefde van de Vader; Hij heeft immers het werk tot Gods verheerlijking en voldoening volbracht (Joh. 4:34; 17:4), toen Hij aan God de eer teruggaf die niet Hij, maar *wij* hadden geroofd (Ps. 69:5). Wat een wonder dat de Vader (in het beeld van Jeremia 12:7) de 'Beminderde van Zijn ziel' in de hand van vijanden wilde geven!

Is de liefde van God en de liefde van de Vader eeuwig onveranderlijk? Zeker! **Een grotere liefde dan die Goddelijke liefde is niet denkbaar.** God Zelf is Liefde en heeft al de liefde van Zijn hart geopenbaard in de Zoon. Alle liefde van het Vaderhart gaat eeuwig uit naar de Zoon van Zijn liefde.

Maar als *wij* naar die liefde kijken, dan komt er vanuit menselijk perspectief wel degelijk een diepe ver- en bewondering en aanbidding in onze harten op. Dan zeggen we met de apostel Johannes: 'Zó lief heeft God de wereld gehad' (Joh. 3:16) en: 'Zie, *welk* een liefde de Vader ons gegeven heeft' (1 Joh. 3:1).

We zien iets vergelijkbaars bij de woordkeuze in verband met het beloofde land. God zegt in Exodus 3:8 (en ook in latere gedeelten) dat het een *goed* land is. Als *Hij* zegt dat het goed is, dan is het optimaal. Hij hoeft geen overtreffende trappen te gebruiken.

Maar als later in Numeri 14:7 Jozua en Kaleb getuigen over dat land, nadat ze er met tien andere verspieters waren geweest, zeggen ze: 'Het land waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een bijzonder goed land'. De Duitse Elberfelder geeft hier conform de grondtekst: '*... is zeer, zeer goed*'. Wat God *goed* noemt, is immers in de ogen van de mens vanzelfsprekend *uitnemend goed en onbeschrijflijk mooi*. Bij de beschrijving door mensen mogen dus gerust overtreffende trappen worden gebruikt.

Als bij de liefde die God voor deze wereld had, en bij de liefde van de Vader voor ons al woorden worden gebruikt die duiden op de hoedanigheid, het verheven wezen en de onbegrensde omvang van die liefde, zou het dan verkeerd zijn als wij zeggen: als wij zien met welk een eeuwige liefde, waardering en diepe vreugde de Vader naar de Zoon kijkt, dan komt er in ons hart op: hoe groot is toch die liefde! Hij is veelgeliefd, oneindig geliefd met een Goddelijke liefde die eeuwig woont in het Vaderhart!

Onze menselijke taal is beperkt, maar toch mogen we proberen die aanbeddende verwondering onder woorden te brengen. Er is dan ook, *vanuit ons perspectief*, alle reden om op dezelfde manier als broeders van voorgaande generaties van harte te zingen:

'Wie is als U, Gods Veelgeliefde?!'

E.H.W. Luimes

Denkt u ook aan het werk van de Heere?

Als de Heere nog niet komt, komt er vroeg of laat een einde aan ons leven. Tal van goede doelen van algemene aard willen graag dat u een deel van uw bezit aan hen achterlaat.

Maar hebt u gedacht aan de prioriteit voor evangeliewerk, bijv. voor geloofsopbouwende dienst en voor noden onder arme Christenen? Vergeet niet uw wensen juridisch vast te leggen wat betreft steun voor werk van de Heere wereldwijd dan wel in eigen land!

Denk aan:

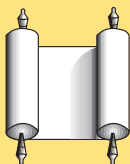
- Bijbelverspreiding wereldwijd
- Werk onder vervolgte Christenen
- Radio- en internetwerk in o.a. Arabisch, Berber en Farsi
- Weeshuizen, scholen, klinieken in z.g. ontwikkelingslanden
- Lokaalbouw
- Voor Nederland bijv.: evangelisatielectuur, jeugdwerk, gevangeniswerk, geloofsopbouwende lectuur, en nog veel meer.

Voor legaten en testamentaire schenkingen voor Nederlandstalig lectionwerk en wereldwijd zendingswerk: **laat uw wensen vastleggen in uw testament en/of doe een periodieke schenking!**

Nadere info i.v.m. een testamentaire bepaling kunt u verkrijgen bij uw notaris. Eventuele hulp is aan te vragen via onze contactgegevens.

Stichting 'Uit het Woord der Waarheid' is een erkende ANBI-stichting en is bereid zulke legaten en schenkingen voor u af te handelen.

Ook normale giften kunnen naar onderstaand rekeningnummer worden overgeboekt (en deze zijn dus aftrekbaar als u uw belastingaangifte indient).

Rekeningnummer giften: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v.:

Stichting Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

tel. 0543 – 47 17 46; fax 0543 – 47 85 33

E-Mail: bestuur@uhwdw.nl

Nadenkertje

‘De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn’.

Deze heerlijke woorden sprak Mozes tot de kinderen van Israël, toen zij Egypte verlaten hadden en bij de Rode Zee aangekomen waren. Zij bevonden zich hier in een zeer moeilijke positie.

Vóór hen was de zee, achter hen de achtervolgende vijanden en rechts en links de woestijn. Iedere uitweg was afgesloten.

Hoe gedroeg het volk zich in deze toestand? Dat was zoals het volk van God zich altijd gedragen heeft en nog gedraagt als het oog van het geloof gesloten is. Zij spraken tot Mozes: ‘Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven?’ (Ex. 14:11). Het ongeloof ziet altijd op de omstandigheden; het oordeelt en handelt daarmee overeenkomstig, het geloof alleen houdt zich aan God vast. Het ongeloof ziet met een menselijk oog, het geloof met het oog van God. Waar het oog van de zwakke mens geen uitweg meer ziet, daar ziet het oog van de Almachtige de uitweg.

In het geloof antwoordde Mozes het volk: ‘Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken! Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u tot in eeuwigheid niet meer terugzien. De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn’. Mozes bracht God in de omstandigheden en was ervan overtuigd dat God machtig genoeg was aan alle kanten om een zekere uitweg te openen en dat Zijn liefde genoeg was om dit te doen.

God beschaamt nooit het geloof van Zijn volk! In de moeilijkste omstandigheden roept Hij de Zijnen toe: ‘Vrees niet – Wees in geen ding bezorgd! – Ik wil voor u strijden, en u moet stil zijn’. Het is Zijn genoegen, ja de vreugde van Zijn hart, om in alle omstandigheden Zijn innige liefde en Zijn gehele medelijden voor de Zijnen aan de dag te leggen. Hij leidt hen juist langs wegen en door zulke omstandigheden waar Hij gelegenheid vindt om te kunnen bewijzen: ‘Zie toch, dat Ik uw God ben, dat Ik u van harte liefheb!’ Alleen het geloof erkent deze liefde en verblijdt zich erin met een stil en overgegeven hart. Dat de Heer onze blikken toch op Hem en op Zijn liefde mag richten!

Uit de dagkalender 'Het Goede Zaad'